

Guía Docente				
Datos Identificativos				2016/17
Asignatura (*)	CINESITERAPIA XERAL	Código	651G01005	
Titulación				
Descritores				
Ciclo	Período	Curso	Tipo	Créditos
Grao	2º cuatrimestre	Primeiro	Obrigatoria	6
Idioma	Castelán			
Modalidade docente	Presencial			
Prerrequisitos				
Departamento	Fisioterapia			
Coordinación	Pardo Carballido, Carmen	Correo electrónico	carmen.pardo@udc.es	
Profesorado	Meilán Devesa, José Ramón	Correo electrónico	jose.meilan@udc.es	
	Pardo Carballido, Carmen		carmen.pardo@udc.es	
Web				
Descrición xeral	Ao finalizar o estudo da materia de Cinesiterapia Xeral o estudante deberá acadar a competencia nos fundamentos científicos, o deseño de programas preventivos e terapéuticos, e a aplicación práctica dos procedementos básicos da Fisioterapia que se basean na utilización do movemento como axente físico, particularmente o movemento voluntario en todas as súas expresións. Enténdese por procedementos básicos aqueles en os que se fundamenta a Fisioterapia e que constitúen a base ou o apoio principal dos métodos específicos que se estudan en cursos máis avanzados.			

Competencias do título	
Código	Competencias do título

Resultados da aprendizaxe			
Resultados de aprendizaxe	Competencias do título		
Coñecer e comprender as bases científicas, os modelos, as técnicas e os instrumentos sobre os que se fundamenta, articula e desenvolve a Cinesiterapia.	A2		C1
Coñecer as bases biomecánicas do movemento e os efectos da ausencia das demandas mecánicas sobre o corpo humano	A2		C1
Coñecer o concepto de Cinesiterapia e a súa clasificación en función do tipo de movemento, obxectivos e modalidades de aplicación.	A2 A3		C1
Definir as modalidades de Cinesiterapia e identificar as bases anatómicas, biomecánicas e fisiolóxicas da cinesiterapia	A2 A3		C1
Coñecer e relacionar os efectos fisiolóxicos e os efectos terapéuticos da Cinesiterapia Pasiva e as súas modalidades sobre os diferentes tecidos orgánicos.	A2 A3		C1
Coñecer as indicacións e contraindicacións da Cinesiterapia Pasiva e as súas modalidades.	A3		C1
Coñecer e relacionar os efectos fisiolóxicos e os efectos terapéuticos da Cinesiterapia Activa e as súas modalidades sobre os diferentes tecidos orgánicos.	A2 A3		C1
Coñecer as indicacións e contraindicacións da Cinesiterapia Activa e as súas modalidades.	A2		C1
Coñecer, describir e aplicar os dispositivos de Cinesiterapia Instrumental ou Mecanoterapia: as súas características e aplicacións máis relevantes..	A2 A3		C1
Comprender os efectos que provocan as forzas externas e internas sobre as diferentes estruturas do corpo humano	A2		C1

Contidos	
Temas	Subtemas

PROGRAMA TEÓRICO	1.1. Introdución a biomecánica 1.2. Fundamentos da dinámica 1.3. Fundamentos da estática 1.4. Palancas no corpo humano 1.5. Fundamento da mecánica de sólidos e fluídos 1.6. Centro de gravidade 1.7. Equilibrio
TEMA 1: FUNDAMENTOS DA BIOMECANICA	
TEMA 2: BIOMECANICA ESTRUCTURAL	2.1 Consideracións mecánicas xerais das estruturas óseas 2.2 Biomecánica e estrutura articular 2.3 Biomecánica e estrutura do músculo
TEMA 3.- ASPECTOS XERAIS DA CINESITERAPIA	3.1-Desenvolvemento histórico. Concepto e bases xerais. 3.2-Principios xerais da Cinesiterapia 3.3-Clasificación da Cinesiterapia 3.4 Bases biomecánicas da cinesiterapia 3.5 Bases biomecánicas dos diferentes tecidos biolóxicos
TEMA 4.- CINESITERAPIA PASIVA	4.1- Concepto, obxectivos e clasificación da cinesiterapia pasiva 4.2- Bases fundamentais da cinesiterapia pasiva 4.3- Efectos fisiolóxicos. Efectos terapéuticos. Indicacións e contraindicacións. 4.4 Principios xerais da aplicación da Cinesiterapia Pasiva
TEMA 5.- TÉCNICAS ESPECÍFICAS DA CINESITERAPIA PASIVA: TRACCIÓN ARTICULAR	5.1- Concepto e tipos de tracción articular 5.2- Efectos fisiolóxicos. Efectos terapéuticos 5.3- Dosificación das traccións articulares 5.4- Indicacións e contraindicacións.
TEMA 6.- TÉCNICAS ESPECÍFICAS DA CINESITERAPIA PASIVA: ESTIRAMIENTO MÚSCULOTENDINOSO	6.1- Concepto e tipos dos estiramentos 6.2- Efectos fisiolóxicos. Efectos terapéuticos 6.3- Dosificación do estiramento 6.4- Indicacións e contraindicacións.
TEMA 7.- TÉCNICAS ESPECÍFICAS DA CINESITERAPIA PASIVA: POSTURA OSTEOARTICULAR	7.1- Concepto e tipos das posturas osteoarticulares 7.2- Efectos fisiolóxicos. Efectos terapéuticos 7.3- Dosificación da postura osteoarticular 7.4- Indicacións e contraindicacións
TEMA 8.- CINESITERAPIA ACTIVA	8.1- Concepto, obxectivos e clasificación da cinesiterapia activa 8.2- Bases fundamentais da cinesiterapia activa 8.3- Efectos fisiolóxicos. Efectos terapéuticos. 8.4- Indicacións e contraindicacións
TEMA 9.- CINESITERAPIA ACTIVA ASISTIDA	9.1- Concepto e principios xerais. 9.2- Clasificación da cinesiterapia activa asistida 9.3- Efectos fisiolóxicos. Efectos terapéuticos. 9.4- Indicacións e contraindicacións.
TEMA 10.- CINESITERAPIA ACTIVA LIBRE	10.1-Clasificación da cinesiterapia activa libre 10.2- Efectos fisiolóxicos. Efectos terapéuticos. 10.3- Indicacións e contraindicacións.
TEMA 11.- CINESITERAPIA ACTIVA RESISTIDA	11.1- Concepto e principios xerais. Factores do desenvolvemento muscular. 11.2- Clasificación da kinesiterapia activa resistida 11.3- Efectos fisiolóxicos. Efectos terapéuticos. 11.4- Indicacións e contraindicacións.
TEMA 12.- ISOCINÉTICOS	12.1- Concepto e principios xerais. 12.2- Protocolos de tratamento 12.3- Indicacións e contraindicacións.

<p>TEMA 13.- CINESITERAPIA INSTRUMENTAL: MECANOTERAPIA</p>	<p>13.1- Dispositivos instrumentais para a aplicación de Cinesiterapia Pasiva e Activa. 13.2 Descrición dos equipos: características, dosificación, indicacións e contraindicacións. 10.3- Dotación dunha sala de Cinesiterapia.</p>
<p>PROGRAMA PRÁCTICO</p> <p>PRÁCTICA 1: CINESITERAPIA PASIVA MANUAL RELAJADA Y FORZADA</p>	<p>1.1 Técnica Xeral:</p> <p>1.1.1 Posición 1.1.2 Vía de abordaxe 1.1.3 Situación da toma 1.1.4 Situación da contratoma 1.1.5 Execución do movemento</p> <p>1.2 Exemplos prácticos de aplicación por zonas topográficas: 1.2.1 Cinesiterapia pasiva manual nas articulacións da cintura escapular e do Membro Superior 1.2.2 Cinesiterapia pasiva manual nas articulacións da cintura pélvica e do Membro Inferior 1.2.3 Cinesiterapia pasiva manual nas articulacións da Columna Vertebral</p>
<p>PRÁCTICA 2: CINESITERAPIA PASIVA: ESTIRAMENTOS MIOTENDINOSOS</p>	<p>2.1 Exemplos prácticos de aplicación por zonas topográficas: 2.1.1 Estiramento dos músculos do pescozo, cintura escapular e tronco. 2.1.2 Estiramento dos músculos do Membro Superior 2.1.3 Estiramento dos músculos do Membro Inferior e Pelvis 2.1.4 Estiramento dos músculos da Columna Vertebral</p>
<p>PRÁCTICA 3: CINESITERAPIA PASIVA: TRACCIÓN VERTEBRALES INSTRUMENTALES</p>	<p>3.1 Descrición do equipo 3.2 Tracción cervical</p> <ul style="list-style-type: none">- Posición xeral- Posición do segmento- Aplicación do dispositivo- Dosificación dos parámetros <p>3.3 Tracción Lumbar</p> <ul style="list-style-type: none">- Posición xeral- Posición do segmento- Aplicación do dispositivo- Dosificación dos parámetros

PRÁCTICA 4: CINESITERAPIA ACTIVA ASISTIDA	<p>4.1 Técnica Xeral:</p> <p>4.1.1 Posición</p> <p>4.1.2 Vía de abordaxe</p> <p>4.1.3 Situación da toma</p> <p>4.1.4 Situación da contratoma</p> <p>4.1.5 Execución do movemento</p> <p>4.2 Exemplos prácticos de aplicación por zonas topográficas:</p> <p>4.2.1 Cinesiterapia activa asistida manual e instrumental nas articulacións da cintura escapular e MMSS.</p> <p>4.2.2 Cinesiterapia activa asistida manual e instrumental nas articulacións da cintura pélvica e o MMII.</p> <p>4.2.3 Cinesiterapia activa asistida manual e instrumental nas articulacións da Columna Vertebral</p>
PRÁCTICA 5: CINESITERAPIA ACTIVA LIBRE	5.1 Deseño dun programa de Cinesiterapia Activa Libre por zonas topográficas
PRACTICA 6: CINESITERAPIA ACTIVA RESISTIDA	<p>6.1 Exemplos prácticos da aplicación por zonas topográficas:</p> <p>6.1.1 Cinesiterapia activa resistida manual e instrumental nas articulacións da cintura escapular e MMSS:</p> <p>6.1.2 Cinesiterapia activa resistida manual e instrumental nas articulacións da cintura pélvica e o MMII</p> <p>6.1.3 Cinesiterapia activa asistida manual e instrumental nas articulacións da Columna Vertebral</p>
PRÁCTICA 7: ISOCINÉTICOS	7.1 Protocolos de Cinesiterapia Isocinética por zonas topográficas.

Planificación				
Metodoloxías / probas	Competencias	Horas presenciais	Horas non presenciais / traballo autónomo	Horas totais
Sesión maxistral	A2 A3	15	15	30
Prácticas de laboratorio	A2 A3	24	12	36
Proba mixta	A2 A3	1	16	17
Presentación oral	C1	1	25	26
Proba práctica	A2 A3 C1	0	12	12
Traballos tutelados	A2 A3 C1	0	27	27
Atención personalizada		2	0	2

*Os datos que aparecen na táboa de planificación son de carácter orientativo, considerando a heteroxeneidade do alumnado

Metodoloxías	
Metodoloxías	Descrición
Sesión maxistral	Efectuarase a exposición oral do temario da materia de forma ordenada, complementándose a mesma co uso de medios audiovisuais e coa introdución dalgunhas preguntas dirixidas aos estudantes.
Prácticas de laboratorio	Asistencia, execución e análise das prácticas programadas. Estas actividades mostrarán ao alumno as distintas modalidades e métodos de cinesiterapia, levándose a cabo a posta en práctica de distintas técnicas manuais e instrumentais, que posteriormente empregará como ferramentas terapéuticas no ámbito clínico
Proba mixta	Proba escrita utilizada para a avaliación da aprendizaxe que pode conter distintos tipos de preguntas: preguntas test, de resposta breve e de desenvolvemento.
Presentación oral	Presentación na aula dos temas desenvolvidos como traballos tutelados

Proba práctica	Proba na que se busca que o alumno desenvolva total ou parcialmente algunha práctica que previamente tivese feito durante as clases prácticas. A proba práctica pode incluír previamente a resolución dunha pregunta/problema que teña como resultado a aplicación práctica dunha determinada técnica ou práctica aprendida.
Traballos tutelados	Realízase un traballo individual ao longo do cuadrimestre cuxa data de entrega será fixada o día da presentación da materia. Os temas concretos sobre os que versarán os traballos así como as súas características trataranse despois da constitución dos grupos ao comezo da materia.

Atención personalizada

Metodoloxías	Descrición
Prácticas de laboratorio Proba mixta Traballos tutelados	A atención personalizada abordarase durante o desenvolvemento das clases maxistras, prácticas e actividades de aprendizaxe colaborativa, fomentando a formulación de preguntas por parte do alumnado. Así mesmo, reforzase esta actividade mediante as titorías presenciais e/ou virtuais (a través da plataforma moodle e/ou do correo electrónico)

Avaliación

Metodoloxías	Competencias	Descrición	Cualificación
Proba mixta	A2 A3	Exame final teórico de todos os contidos da materia, que inclúen os tratados nas sesións maxistras, prácticas, seminarios e lecturas recomendadas. O tipo de exame será de exposición escrita podendo incluír preguntas tipo test e/ou preguntas de resposta breve e/ou para desenvolver. O valor total desta proba é do 55% da nota final.	55
Traballos tutelados	A2 A3 C1	Realízase un traballo individual ao longo do cuadrimestre cuxa data de entrega será fixada o día da presentación da materia. Os temas concretos sobre os que versarán os traballos así como as súas características trataranse despois da constitución dos grupos ao comezo da materia.	15
Proba práctica	A2 A3 C1	Proba na que se busca que o alumno desenvolva total ou parcialmente algunha práctica que previamente tivese feito durante as clases prácticas. A proba práctica pode incluír previamente a resolución dunha pregunta/problema que teña como resultado a aplicación práctica dunha determinada técnica ou práctica aprendida.	30

Observacións avaliación

Valorarase tamén a asistencia, puntualidade, actitude, participación e o razoamento durante as sesións maxistras, así como nas prácticas de laboratorio e as actividades de aprendizaxe colaborativa. Segundo o exposto, a nota final obterase como resultado da media ponderado dos distintos apartados da avaliación (45% proba mixta, 30% proba oral, 15% do traballo tutelado e da avaliación continua da sesión maxistras, prácticas e outras actividades de aprendizaxe programadas) Observacións: Para o cálculo da media e por tanto da NOTA FINAL, o alumno/para deberá obter como mínimo un valor de 1.5 na proba oral e de 2.75 na mixta.
--

Fontes de información

<p>Bibliografía básica</p>	<p>Basmajian JV. Terapéutica por el ejercicio. 3ª edición. Buenos Aires: Panamericana; 1989. Génot C et al. Kinesioterapia : I. Principios, II. Miembros inferiores : evaluaciones. Técnicas pasivas y activas del aparato locomotor. Buenos Aires: Editorial Médica Panamericana; 2005. Leroy A et al. Kinesioterapia : III Miembros superiores. IV Cabeza y tronco : evaluaciones, técnicas pasivas y activa. Madrid: Editorial Médica Panamericana; 2000. Viel E, Esnault M. Lomalgies et cervicalgies de la position assise conseils et exercices. Paris: Masson; 1999. Lapiere A. La reeducación física. 6ª edición. Madrid: Cie-Dossat 2000; [1996] Roche Reeducación psicomotriz por la poleoterapia ejercicios en suspensión y con resortes. Buenos Aires: Panamericana; cop. 1978. Spring H et al. Teoría y práctica del ejercicio terapéutico movilidad, fuerza, resistencia, coordinación. Barcelona: Paidotribo, 2000. Xhardez I. Vademecum de kinesioterapia y de reeducación funcional técnicas, patología e indicaciones de tratamiento. 4ª edición. Buenos Aires: El Ateneo; 2000. Simonnet J dir. Kinésithérapie, rééducation fonctionnelle. En: Encyclopédie Médico-Chirurgicale. Paris : Editions Techniques; 1995. Walter B. Anatomía & estiramientos : guía de estiramientos, descripción anatómica. Badalona : Paidotribo; 2009. Ylinen J. Estiramientos terapéuticos en el deporte y en las terapias manuales. Barcelona : Elsevier Masson; 2009. McAtee R. Estiramientos facilitados: estiramientos y fortalecimiento con facilitación neuromuscular propioceptiva. 3ª edición. Madrid: Médica Panamericana; 2009. Nelson H, Jouko, K. Anatomía de los estiramientos. Madrid: Tutor; 2007. Mark A. Entrenamiento muscular excéntrico en deportes y ortopedia. Barcelona: Paidotribo; 1999. Contreras JA. Estiramientos miofasciales en fisioterapia. Sevilla: Colegio Profesional de Fisioterapeutas de Andalucía; 2004. Esnault M. Stretching estiramientos de las cadenas musculares. 2ª edición. Barcelona: Masson; 2003. Grieve G. Movilización de la columna vertebral : manual básico de método clínico. 2ª edición. Barcelona: Paidotribo; 2001. Heimann D. Compendio de terapia manual. Madrid: Paidotribo; 2006. Eisingbach T. La recuperación muscular en la fisioterapia y en la rehabilitación. Barcelona: Paidotribo; 1994. Huesa Jiménez F. Isocinéticos metodología y utilización. Madrid: MAPFRE; 2000. Mark A. Entrenamiento muscular excéntrico en deportes y ortopedia. Barcelona: Paidotribo; 1999. Buchbauer J, Steininger K. Rehabilitación de las lesiones entrenamiento funcional de estructuración de la fuerza en la rehabilitación. Barcelona: Paidotribo; 2005. Jiménez Gutiérrez A (coordinador). Nuevas dimensiones en el entrenamiento de la fuerza : aplicación de nuevos métodos, recursos y tecnologías. Barcelona: INDE; 2008. Brown L [editor]. Entrenamiento de la fuerza. Madrid: Médica Panamericana; 2008.</p>
<p>Bibliografía complementaria</p>	

Recomendacións

Materias que se recomienda ter cursado previamente

Materias que se recomienda cursar simultaneamente

- ANATOMÍA I E HISTOLOXÍA/651G01001
- FISIOLOXÍA/651G01003
- BIOFÍSICA E BIOQUÍMICA/651G01004
- MARCO TEÓRICO DA FISIOTERAPIA E A REHABILITACIÓN FÍSICA/651G01006
- VALORACIÓN FUNCIONAL E PSICOSOCIAL/651G01007

Materias que continúan o temario

- CINESITERAPIA: BASES DO EXERCICIO TERAPÉUTICO/651G01013
- FISIOTERAPIA MANUAL E OSTEOPÁTICA I/651G01014
- FISIOTERAPIA NAS ALTERACIÓN ESTÁTICAS E DINÁMICAS DO RAQUIS/651G01015
- FISIOTERAPIA ABDOMINO-PELVI-PERINEAL/651G01022
- FISIOTERAPIA NAS DISFUNCIÓN DO APARELLO LOCOMOTOR/651G01024
- FISIOTERAPIA DA ACTIVIDADE FÍSICA E DEPORTIVA/651G01025
- FISIOTERAPIA ESTÉTICA, PLÁSTICA E REPARADORA/651G01033
- ESTANCIAS CLÍNICAS I/651G01035
- ESTANCIAS CLÍNICAS II/651G01036

Observacións

(*)A Guía docente é o documento onde se visualiza a proposta académica da UDC. Este documento é público e non se pode modificar, salvo casos excepcionais baixo a revisión do órgano competente dacordo coa normativa vixente que establece o proceso de elaboración de guías